

عنوان مقاله:

توصیفات ابراهیم (ع) در آیات مکی و مدنی و هویت ذبیح او: نقد آراء تفسیری مستشرقان

محل انتشار:

پژوهش نامه نقد آراء تفسیری، دوره 3، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

آمنه شاهنده - دانشیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مطالعه آثار محققان درباره قرآن و علوم اسلامی و نقد آراء آن ها امری ضروری است. با توجه به اهمیت ابراهیم (ع) به عنوان بنیان گذار ادیان توحیدی، و اسماعیل (ع) به عنوان ذبیح پدر، خاورشناسان در مطالعات خود به بررسی زندگی این پیامبران پرداخته اند. به نظر می رسد اینان در نتیجه دست رس منابع اصیل اسلامی دچارند پذیرش وجود تناقض در آیات مربوط به ابراهیم (ع). آن ها تفاوت اوصاف ابراهیم (ع) در آیات قرآن، برجسته نبودن ابراهیم (ع) در برخی آیات و ازدیگرسو تاکید بر «مله ابراهیم» در آیاتی دیگر، و تفاوت هویت و اوصاف ذبیح در قرآن و عهدین را نتیجه چنین تناقضی دانسته اند. صرف نظر از انگیزه های مستشرقان در یک چنین بحثی، یکی از عواملی که باعث ایجاد توهم تفاوت شده، دست رس نداشتن به منابع متقن است. در این مطالعه می خواهیم با رویکرد تحلیلی انتقادی به بررسی آثار مستشرقان درباره موضوع بپردازیم. بنا ست از این فرضیه دفاع کنیم که خاورشناسان به علت تعصبی که ناخواسته روی برداشت های فرهنگی شان از مفاهیم آیات نشان داده اند، و هم چنین به سبب دسترسی ناقص به منابع معتبر، هنگام مشاهده هر نوع تفاوتی در میان آیه ای با آیه دیگر، آن را تحریف و تناقض تلقی نموده اند؛ در حالی که زمانی می توان دو آیه را متناقض دانست که از صدق یک آیه کذب دیگری حاصل شود.

کلمات کلیدی:

مستشرقان، آیات مکی و مدنی، ابراهیم (ع)، ذبیح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1684713>

